

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 9C/77/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114236967
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Betáková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2018:1114236967.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Vierou Betákovou, v spore žalobcu: V.. Q. W., X.., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., T. F. V./X, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 2.079,- eur **z a s t a v u j e .**

II. Súd žalobu v časti petitu žaloby, podľa ktorej Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR je povinná žalobcovi uhradiť 1.453,91 eur s ročným úrokom vo výške 9 % od 24.5.2018 až do splatenia a ak žalovaná záväzok splatí v lehote dlhšej ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka **z a m i e t a .**

III. Súd žalobu v časti petitu žaloby, podľa ktorej Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR je povinná žalobcovi uhradiť náhrady nemajetkovej ujmy 100.000,- eur s ročným úrokom vo výške 5,15 % od 30.12.2014 až do splatenia a ak žalovaná záväzok splatí v lehote dlhšej ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka **z a m i e t a .**

IV. Súd žalobu v časti petitu žaloby, podľa ktorej Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR sa žalobcovi ospravedľňuje za nezákonný postup svojej úradníčky Mgr. J. D. k 4.6.2015, riaditeľky právneho odboru Ministerstva spravodlivosti SR za jej nezákonný pokus odcudziť žalobcovi peniaze vo výške škody, ktorá je predmetom tohto súdneho konania a neoprávnene nimi obohatiť Slovenskú republiku **z a m i e t a .**

V. Súd žalobu v časti petitu žaloby, podľa ktorej v prípade, že si Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR nesplní povinnosť ospravedlnenia, je žalobca oprávnený uverejniť na náklady žalovanej v časopise Justičná revue inzerát nasledovného znenia: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR sa V.. Q. W., X.. ospravedľňuje za nezákonný postup svojej úradníčky I.. J. D., k 4.6.2015, riaditeľky právneho odboru Ministerstva spravodlivosti SR za jej nezákonný pokus odcudziť žalobcovi peniaze vo výške škody, ktorá je predmetom tohto súdneho konania a neoprávnene nimi obohatiť Slovenskú republiku **z a m i e t a .**

VI. Žalovanej súd **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 23.2.2016 pôvodne domáhal, aby žalovaná bola povinná zaplatiť žalobcovi 2.079,- eur s ročným úrokom vo výške 9 % od 5.4.2012 až do zaplatenia. Ak žalovaná záväzok splatí v lehote dlhšej ako rok, sú úroky splatné koncom každého

kalendárneho roka, pričom v pôvodnej žalobe označil za žalovaného: I. Slovenská republika zastúpená 1) Ministerstvo spravodlivosti SR so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, 2) Okresný súd Nitra, so sídlom Štúrova 9, Nitra. Žalovanú sumu žaloval titulom ustanovenia § 3 odsek 1 písmeno d) zákona č. 514/2003 Z. z. zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci porušením Čl. 59, odsek 2 Ústavy SR v konaní Okresného súdu Nitra č. k. 17C/105/2011. Túto škodu odôvodňoval tým, že mu vznikla z dôvodu, že na základe výzvy Okresného súdu Nitra vo veci č. k. 17C/105/2011-15 z 20.6.2011 uhradil v dňoch 16. a 17.8.2011 tomuto súdu súdny poplatok za žalobu v predmetnej veci vo výške 3.300,- eur. Na prvom pojednávaní vo veci dňa 4.4.2012 žalobca pred začatím pojednávania obmedzil výšku náhrady škody, ktorú v konaní požadoval od žalovaných o 35.000,- eur. Takto požadovanú náhradu škody obmedzil z 55.000,- eur len na 20.000,- eur. Súd mu do dňa podania žaloby na Okresný súd Bratislava do 30.12.2014 nevrátil sumu vo výške žalovanej sumy zo späťvzatej časti žaloby.

2. Rozšírením návrhu v konaní tunajšieho súdu žalobca okrem vyššie uvedených žalovaných žaloval aj zamestnankyňu Ministerstva spravodlivosti SR ako žalovanú v 3. rade označenú ako I. J. D., občan SR, adresa pracoviska: Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava a okrem pôvodne uplatneného nároku žiadal rozšírenie žaloby o ďalšie tri výroky, ktoré sú presne citované v jeho podaní zo dňa 21.3.2016 na čísle listu 59.

3. Súd uznesením zo dňa 11.4.2016 pod č. k. 9C/77/2016-61 pripustil rozšírenie petitu žaloby a pripustil zmenu petitu žaloby, podľa ktorého žalovaná v 1. rade je povinná žalobcovi uhradiť náhradu nemajetkovej ujmy 100.000,- eur s ročným úrokom vo výške 5,15 % od 30.12.2014 až do splatenia. Ak žalovaná záväzok splatí v lehote dlhšej ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. Žalovaná v 1. rade je povinná sa žalobcovi ospravedlniť za nezákonný postup svojej úradníčky I. J. D., k 4.6.2015 riaditeľky právneho odboru žalovanej v 1. rade, za jej nezákonný pokus odcudziť žalobcovi peniaze vo výške škody, ktorá je predmetom tohto súdneho konania a neoprávnene nimi obohatiť Slovenskú republiku. V prípade, že si žalovaná v 1. rade nesplní povinnosť ospravedlnenia, je žalobca oprávnený uverejniť na náklady žalovanej v 1. rade v časopise Justičná revue inzerát nasledovného znenia: „Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR sa V. Q. W., X.. ospravedľuje za nezákonný postup svojej úradníčky I. J.O., k 4.6.2015, riaditeľky právneho odboru Ministerstva spravodlivosti SR za jej nezákonný pokus odcudziť žalobcovi peniaze vo výške škody, ktorá je predmetom tohto súdneho konania a neoprávnene nimi obohatiť Slovenskú republiku.“

4. Žalovaná sa písomne vyjadrila k žalobe svojím podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.5.2016, ktorá hneď namietala nesprávne označenie žalovanej, keď žalobca v žalobe označil za žalovanú Slovenskú republiku (t. j. štát), ako subjekt, ktorému pri splnení zákonných podmienok svedčí pasívna vecná legitímácia podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Mala za to, že za štát pred súdom môže konať vo vzťahu k jednému nároku vždy len jeden orgán, a to práve ten, ktorého príslušnosť na konanie v konkrétnom prípade ustanovuje osobitný predpis. Mala za to, že žalobca vo svojej žalobe zjavne označil žalovanú v rozpore s ustanovením v tom čase § 79 odsek 1 O.S.P., toho času § 135 odsek 1, 2 C.S.P., keď za žalovanú označil Slovenskú republiku (štát) a pripojil označenie hneď dvoch orgánov a jednej fyzickej osoby, ktoré majú za štát konať. Takáto žaloba trpí vadou v časti označenia strany sporu. Z týchto dôvodov žalovaná namietala procesnú nespôsobilosť žalovaného tak, ako je označený v žalobe, pretože neexistuje ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z. štát zastupuje Okresný súd Nitra, či zamestnanec konkrétneho štátneho orgánu. Žalovaná 1) považovala túto vadu za nedostatok podmienky konania, ktorý je možné odstrániť. V prípade, že žalobca tento nedostatok podmienky konania neodstráni, navrhla, aby súd konanie zastavil. Tiež sa vyjadrila k rozšíreniu žalobného návrhu žalobcom, k nesprávnemu úradnému postupu, ku vzniku škody, k požiadavke úhrady nemajetkovej ujmy, k existencii príčinnej súvislosti.

5. Čo sa týka pôvodne označenej žalovanej v 2. rade, sa písomne vyjadrila k žalobe a uviedla, že namietala pasívnu legitímáciu Okresného súdu Nitra, ktorý samostatne nemôže vystupovať ako žalovaný a keďže nie je ani orgánom konajúcim v mene štátu, považuje označenie žalovaného tak, ako ho uviedol žalobca, t. j. Slovenská republika, zastúpená Okresným súdom Nitra, za nesprávne. Okrem iného k meritu veci uviedol, že Okresný súd Nitra rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi vo výške 2.079,- eur uznesením č. k. 17C/105/2011-180 zo dňa 24.3.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.4.2015.

6. Čo sa týka pôvodne označenej žalovanej v 3. rade, žalovaná vrátila tunajšiemu súdu všetky písomnosti, ktoré súd doručoval žalovanej 3) s odôvodnením, že zasiela spätne súdu predvolanie na

pojednávaniu spolu s prílohami, nakoľko Mgr. J. D. u žalovaného 1) nepracuje, nakoľko sa nachádza na materskej dovolenke. Okrem toho jej označenie ako strana sporu žalovaná 1) namietala vo svojich písomných vyjadreniach k žalobe, ako aj v duplike k vyjadreniu žalobcu, keď I.. J. D. jednak nie je zamestnankyňou žalovanej 1) a pokiaľ by aj bola, nie je samostatným subjektom, ale zamestnancom žalovanej 1), preto nemala byť označená v konaní ako strana sporu, žalovaná 3).

7. Súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol uznesením dňa 21.9.2016 č. k. 9C/77/2016-140 tak, že konanie zastavil a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania podľa § 161 odsek 1, 2, 3 C.S.P., keď podľa názoru súdu išlo o nedostatok procesnej podmienky, ktorá sa stala neodstrániteľná, a preto konanie zastavil vzhľadom na zlé označenie žalovanej strany. Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, lebo v zákonnej lehote podal žalobca voči nemu odvolanie, domáhajúc sa ním zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vytkol súdu prvej inštancie, že neboli splnené procesné podmienky, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako i súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že skôr, než súd zastaví konanie postupom podľa § 161 ods. 2 C.S.P, je povinný vykonať postup podľa § 129 C.S.P. Súd mu nikdy neoznámil, že jeho podanie považuje za nezrozumiteľné a nikdy ho nevyzval, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. Súd mu nikdy neuviedol, v čom je jeho podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a nepoučil ho o možnosti podanie odmietnuť. Súd nikdy nezistil, že pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať. Neexistuje žiadny preukázateľný pokus súdu na opravu súdom tvrdených pochybení v označení žalovaného. Rozhodnutie súdu považuje za arbitrárne, ktorého účelom je odmietnutie spravodlivosti. Nanajvýš, môže byť návodom k omylu súdu okolnosť, že súd tvrdí, že v konaní údajne existujú traja žalovaní. Súd tvrdí, že existuje žalovaný 2. a tým má byť Okresný súd Nitra, údajne existuje žalovaná 3. a tou má byť I.. J. D.. Súd si svojvoľne, v rozpore s jednoznačným úkonom dominae litibus, dosadil do konania 2. a 3. zástupcu žalovanej, teda dotknutý orgán a dotknutú zamestnankyňu žalovaného ako žalovaných a náhle mu takto do konania pridelil ďalšie dve strany, ktoré nikdy nežaloval. Súd, pokiaľ považoval za žalované, teda za strany sporu, subjekty všetkých zástupcov jediného žalovaného, teda i jeho dotknuté orgány, porušil v tejto snahe CSP v jeho ustanovení § 110 ods. 1, podľa ktorého, ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Okolnosť, že podal žalobu proti jedinému žalovanému, znamená, že pri podaní žaloby splnil všetky svoje povinnosti. Snaha súdu konať ako so žalovanými so všetkými subjektmi, ktoré patria do sústavy orgánov žalovanej, je snahou súdu konať s nimi úkonmi, ktoré patria výlučne splnomocnenému zástupcovi žalovaného. V princípe ide o porušenie jeho ústavného práva na spravodlivé konanie pred súdom. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/149/2011. Ďalej uviedol, že ak by aj nesprávne označil dotknutých účastníkov štátu, zástupcov 2. a 3. štátu, táto okolnosť určite nebráni súdu konať, pretože prvý zástupca Slovenskej republiky je mimo akúkoľvek pochybnosť označený správne. Takýto nedostatok nie je žiadnym dôvodom na zastavenie konania, v ktorom súd môže pokojne konať s tým orgánom, ktorý je splnomocnený zákonom na zastupovanie štátu pred súdom.

8. Uznesenie súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote aj žalovaný, konajúci prostredníctvom zástupcu Ministerstvo spravodlivosti SR, domáhajúc sa ním zmeny napadnutého uznesenia tak, že žalovanému súd prizná náhradu trov konania, resp. domáhajúc sa zrušenia rozhodnutia súdu v napadnutom rozsahu a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vytkol súdu, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako i to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že súd prvej inštancie vo svojom uznesení rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, pričom uvedený výrok svojho rozhodnutia nijakým spôsobom nezodôvodnil, dokonca v tejto súvislosti ani len neuviedol právne relevantné ustanovenie zákona, ktorým sa pri svojom rozhodovaní riadil, čím porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces. Ďalej poukázal na to, že procesné zavinenie zastavenia konania má za následok náhradu trov tohto konania v prospech protistrany. Mal za to, že žalobca zaviniel zastavenie konania, keď napriek jeho právnej argumentácii, ako i výzve súdu prvej inštancie, či trvá na označení strán, žalobca uviedol, že v plnom rozsahu zotrúva na všetkých jeho podaniach a nezmenil označenie žalovaných, nakoľko ho považoval za správne. Uvedené bolo podkladom pre rozhodnutie súdu, ktorým konanie vo veci zastavil. Súd prvej inštancie tak vychádzal pri rozhodovaní o nepriznaní náhrady trov konania žiadnej zo strán z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 30.11.2017 č. k. 9Co/157/2017-177 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď dospel k záveru, že je potrebné napadnuté uznesenie zrušiť podľa ustanovenia § 389 odsek písmeno b) C.S.P.

Poukázal na to, že za štát môže konať konkrétny štátny orgán alebo právnická osoba, ktorá nemá postavenie štátneho orgánu, ale oprávnenie konať za štát jej vyplýva z osobitného predpisu. Identifikáciu konkrétneho štátneho orgánu, ktorý je oprávnený konať za štát žalobca v žalobe uviedol. Podľa § 135 odsek 1 C.S.P., ak je stranou štát, v žalobe sa označuje uvedením jeho názvu a názvu štátneho orgánu alebo právnickej osoby, ktorá za štát koná. Odvolací súd mal za to, že odvolanie podané žalobcom bolo dôvodné, pretože súd prvej inštancie nesprávne postupoval, keď konanie vo veci zastavil, argumentujúc tým, že konanie trpí neodstrániteľnou prekážkou konania spočívajúcou v nesprávnom označení žalovaného. Takýto postup súdu prvej inštancie nie je správny a došlo ním k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Žalobca v žalobe označil za žalovaného v tomto konaní Slovenskú republiku zastúpenú tromi subjektmi, podľa žalobcu oprávnených za ňu konať. Takéto označenie žalobcu, teda neoznačenie toho, kto má za štát konať, má za následok neúplnosť žaloby so súčasným vznikom povinnosti súdu pokúsiť sa o odstránenie tejto vady postupom podľa ustanovenia § 129 C.S.P., prípadne postupom podľa § 130 C.S.P. V danom prípade však odvolací súd mal za to, že žalobca orgán konajúci za štát označil. V danom prípade platí, že ak žalujúca strana síce štátny orgán, ktorý má za štát konať označí, ale uplatnený nárok do pôsobnosti tohto štátneho orgánu nepatrí alebo označí subjekt, ktorý štátnym orgánom nie je, resp. nie je ani právnym subjektom, nejde o vadu žaloby ani o nedostatok podmienky konania. Na záver odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie je povinný vo veci konať s tým orgánom za štát, ktorý je v rozsahu pôsobnosti ustanoveným osobitným predpisom oprávnený za štát konať.

10. Súd vykonal dokazovanie výpoveďami strán sporu a oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi, a to žalobou, návrhom z čl.2 podaný na Okresný súd Nitra, zápisnicou z pojednávania vo veci č. k. 17C/105/2011 z Okresného súdu Nitra, uznesením Krajského súdu Nitra z čl. 24, uznesením Krajského súdu Nitra čl. 49, rozšírením návrhu žalobcu, uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9c/77/2016-61, upozornením žalobcu z čl. 66, vyjadrením Okresného súdu Nitra k žalobe, vyjadrením žalovaného k žalobe, návrhom žalobcu na čiastočné uznanie nároku, oznámením o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 17C/105/2011-182 zo dňa 24.03.2015, duplikou žalovaného, ďalším vyjadrením Okresného súdu Nitra, stanoviskom žalobcu k duplike, uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9C/77/2016-140 zo dňa 21.09.2016, odvolaním žalovaného, odvolaním žalobcu, vyjadrením žalobcu k odvolaniu, vyjadrením Okresného súdu Nitra k odvolaniu, vyjadrením žalobcu k vyjadreniu dotknutého orgánu žalovanej, uznesením Krajského súdu Nitra č. k. 9Co/157/2017-177, mailovou správou z Okresného súdu Nitra, zmenou žaloby žalobcu a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

11. Pred otvorením pojednávania žalobca čiastočne vzal späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 2.079,- eur a v tejto časti žiadal konanie zastaviť a vo zvyšnej časti zotrval na pripustení zmeny žalobného petitu podľa znenia v zápisnici zo dňa 7.3.2018 pod bodmi 1-4. Súd podľa ustanovenia § 144 a § 145 odsek 2 C.S.P. konanie v časti o zaplatenie sumy 2.079,- eur zastavil. Zároveň podľa ustanovenia § 140 a § 142 C.S.P. súd pripustil zmenu žalobného petitu tak, ako je uvedené v zápisnici z pojednávania konaného dňa 7.3.2018 pod bodmi 1-4.

12. Žalobca v priebehu pojednávania konaného dňa 30.5.2018 predložil súdu zmenu žaloby v konaní a navrhoval, aby súd pripustil ďalšiu procesnú zmenu v časti žalobného petitu podľa znenia z čl. 214 zo dňa 30.5.2018 pod bodmi 1-4. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 30.5.2018 v súlade s ustanoveniami § 140 a § 142 C.S.P. pripustil zmenu žalobného petitu podľa podania žalobcu zo dňa 30.5.2018.

13. Žalobca uviedol, že na pripustenej zmene petitu žaloby zo dňa 30.5.2018 trvá v plnom rozsahu a je prekvapený, že žalovaný prehlásil, že nie sú splnené predpoklady pre vznik nároku na náhradu škody, keď medzčasom Okresný súd Nitra svojím rozhodnutím pod č. k. 17C/105/2011-182 jeho nárok uznal, a preto si môže platne uplatniť aj úroky z omeškania so zaplatením tejto sumy, ktoré mu zo zákona plynú. Nerozumel preto, ako ku škode neprišlo, keď toto rozhodnutie potvrdzuje jeho nárok. Mal za to, že všetky nároky, ktorých sa domáha jednotlivými výrokmi mu na základe tohto rozhodnutia plynú. Poukázal na skutočnosť, že veľmi sa ho dotklo urážlivé vystúpenie žalobkyne žalovaného I.. D., ktorá mu povedala, že jeho nárok na vrátenie súdneho poplatku neexistuje. Takýto názor nemôže zdieľať, pokiaľ žije v právnom

štáte a z tohto dôvodu rozšíril žalobu aj o urážlivé vystúpenie a vyjadrenie I.. D. aj o náhradu nemajetkovej ujmy. Mal za to, že takéto vyjadrenie I.. D. v právnom štátne nemôže existovať. Súdny poplatok vo výške 2.079,- eur bol žalobcovi medzičasom priznaný rozhodnutím Okresného súdu Nitra, preto čiastočne vzal späť žalobu. Uviedol, že žalobu vo veci samej podal v posledný deň lehoty, keď ju mohol podať práve z dôvodu, že nebolo rozhodnuté o vrátení súdneho poplatku za žalobu vo veci Okresného súdu Nitra č. k. 17C/105/2011 a z tohto dôvodu žalobcovi škoda vznikla. Čo sa týka nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, uviedol, že si myslí, že táto mu oprávnenie vznikla, lebo je to kodifikované v súčasnom C.S.P., keď nie je potrebné dokazovať to, čo je v zákone uvedené a mal tisíc dôvodov na náhradu nemajetkovej ujmy. Po vykonanom dokazovaní zastával ten názor, že v tomto konaní dostatočne preukázal všetky svoje tvrdené skutočnosti a celú situáciu považoval za uľahčenú okolnosťou, že zo strany Okresného súdu Nitra došlo k čiastočnému uznaniu nároku žalovaného. V tomto smere poukázal na právoplatne rozhodnutú vec Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/88/2010 so stranami sporu Harabin c/a SR a že v tomto prípade štát právoplatne priznal pánovi Harabinovi 150.000,- eur nemajetkovej ujmy za zverejnenie pravdivej informácie, že žalobca telefonoval s drogovým zločincem Sadikim. Na rozdiel od pána Harabina, podľa názoru žalobcu, súd v predmetnej veci pojednáva so žalobcom, ktorý je fyzickou osobou, ktorý nemá žiadnu povinnosť strpieť nič od štátu, a preto si právom nárokuje, aby voči nemu bola dodržaná Ústava SR. Nenavrhol vykonať žiadne ďalšie dokazovanie a čo sa týka nároku na náhradu trov konania, k tomuto sa vo svojej výpovedi nevyjadril, či žiada priznať nárok alebo nie v prípade úspechu.

14. Žalovaný uviedol, že nie je možné stotožňovať nárok na vrátenie pomernej časti súdneho poplatku s nárokom na náhradu škody uplatňovaný v tomto konaní, a preto nie je možné ani konštatovať, že Okresný súd Nitra svojím uznesením vo veci 17C/105/2011, ktorým vrátil žalobcovi zaplatený súdny poplatok, uznal žalobcov nárok uplatnený v tomto konaní v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. Mal za to, že nedošlo kumulatívne k splneniu podmienok zodpovednosti štátu za vznik škody v súlade s ustanovením zákona č. 514/2003 Z. z. Vôbec nebola preukázaná zo strany žalobcu vzniknutá škoda. Poukázal ďalej na to, že žalobca okrem náhrady škody v tomto konaní sa domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy, pričom takýto nárok nebol v zmysle ustanovení § 15 a nasl. zákona č. 514/2003 Z. z. predbežne prerokovaný, čo zakladá dôvod na zamietnutie žaloby v tejto časti v celom rozsahu. Mal za to, že žalobca nepreukázal náležite vznik nemajetkovej ujmy. Čo sa týka žalobných petitov pod bodmi 3 a 4, ktorých sa žalobca domáhal, žalovaný mal za to, že nie sú splnené podmienky zodpovednosti štátu za škodu, preto sú aj tieto výroky absolútne nedôvodné, ako aj prvé dva, a preto navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu, teda vo všetkých uplatňovaných výrokoch. Žalovaný ďalej poukázal na to, že skutočnosť, že zo strany žalovanej nedošlo k žiadnemu, ani len k čiastočnému uznaniu nároku, ktorého sa žalobca domáha v tomto konaní, nie je možné žalobe ani z tohto dôvodu vyhovieť. Žalovaný nenavrhol vo veci vykonať žiadne ďalšie dokazovanie. V prípade úspechu žalovaný si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

15. Z mailovej správy Okresného súdu Nitra z 26.4.2018 vyplýva, že Okresný súd Nitra potvrdil, že vo veci sp. zn. 17C/105/2011 súdny poplatok vo výške 2.079,- eur bol vrátený žalobcovi V.. Q. W., X., dňa 26.4.2018, prostredníctvom prevádzkovateľa systému.

16. Zápisnicou z pojednávania Okresného súdu Nitra sp. zn. 17C/105/2011 žalobca preukázal, že na Okresnom súde Nitra prebiehal spor o zákaze zasahovania do autorského práva a pred otvorením pojednávania žalobca V.. Q. W., X. zobral späť návrh v časti o zaplatenie 35.000,- eur spolu s príslušenstvom počnúc od 1.1.2001 až do splatenia a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. V tejto zápisnici nie je rozhodnuté o späťvzati nároku tohto žalobcu.

17. Oznámením o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody žalovaný preukázal, že takéto oznámenie zaslal žalobcovi dňa 4.6.2015, kde mu uviedol, že žiadosti o predbežné prerokovania nároku v súlade s ustanovením § 15 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení zákonov nebolo vyhovené, nakoľko v tejto veci nebolo preukázané splnenie zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody, nakoľko v danom prípade nebol relevantným spôsobom preukázaný namietaný nesprávny úradný postup súdu, vznik požadovanej skutočnej škody a jej výška a nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi namietaným úradným postupom súdu a vznikom škody. Na základe uvedených skutočností žalovaný posúdil preto predmetnú žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku ako nedôvodnú.

18. Uznesením Okresného súdu Nitra vo veci sp. zn. 17C/105/2011-172 zo dňa 24.3.2015 žalobca preukázal, že súd rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 2.079,- eur po právoplatnosti tohto uznesenia v predmetnej veci.

19. Okresný súd Nitra k predmetnej veci sa vyjadril mailovým podaním zo dňa 19.9.2016, uviedol k návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom na základe čiastočného uznania nároku, že sa v plnom rozsahu pridržiava svojho písomného vyjadrenia zo dňa 28.4.2016, v ktorom namietal pasívnu legitimitáciu Okresného súdu Nitra, ktorý samostatne nemôže vystupovať ako žalovaný, a keďže nie je ani orgánom konajúcim v mene štátu, považoval označenie žalovaného tak, ako ho uviedol žalobca t. j. Slovenská republika zastúpená Okresným súdom Nitra za nesprávne, preto nepovažoval za dôležité sa vyjadrovať k meritu veci. Navrhoval žalobu v celom rozsahu voči nemu ako žalovanému zamietnuť. Okrem toho, súd mal za to, že procesný postup súdu, ktorým nerozhodol o vrátení časti súdneho poplatku žalobcovi v uznesení o čiastočnom zastavení konania č. k. 17C/105/2011-117 zo dňa 26.8.2013, ale samostatným uznesením č. k. 17C/105/2011-180 zo dňa 24.3.2015 je zákonný, nie je protiprávny, a preto nie je a ani nemôže byť považovaný za čiastočné uznania nároku žalobcu na náhradu škody pre nesprávny úradný postup súdu v predmetnom spore.

20. Podľa § 1 písmeno a) a písmena c) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným od 1.1.2011 do 31.12.2012, tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.
c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

21. Podľa § 3 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným od 1.1.2011 do 31.12.2012, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci
a) nezákonným rozhodnutím,
b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
d) nesprávnym úradným postupom.

22. Podľa § 4 odsek 1 písmeno a) bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným od 1.1.2011 do 31.12.2012, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20070901.html>>, koná v mene štátu a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 5 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným od 1.1.2011 do 31.12.2012, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

24. Podľa § 9 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným od 1.1.2011 do 31.12.2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

25. Podľa § 9 odsek 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným od 1.1.2011 do 31.12.2012, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

26. Podľa § 15 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným od 1.1.2011 do 31.12.2012, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej

nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadost“) s príslušným orgánom podľa § 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20110101.html>> a 11 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20110101.html>>.

27. Podľa § 16 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným od 1.1.2011 do 31.12.2012, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

28. Podľa § 17 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným od 1.1.2011 do 31.12.2012, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

29. Podľa § 17 odsek 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným od 1.1.2011 do 31.12.2012, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

30. Podľa § 17 odsek 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným od 1.1.2011 do 31.12.2012, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

31. Podľa § 17 odsek 4 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným od 1.1.2011 do 31.12.2012, výška nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutiami uvedenými v § 7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20110101.html>> je najmenej jedna tridsatina priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, a to za každý, aj začatý deň pozbavenia osobnej slobody.

32. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

33. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne, ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

34. Vykonaným dokazovaním mal súd za to, že je potrebné žalobu zamietnuť podľa jednotlivých žalobných petítov, každý výrok samostatne.

35. Čo sa týka označenia žalovaného, toto súd označil v súlade s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/157/2017-177 zo dňa 30.11.2017, ktorý poukázal na to, že žalobca orgán konajúci za štát označil, a teda za štát koná Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR bez Okresného súdu Nitra a bez Mgr. J. D., pretože označenie týchto dvoch subjektov, tak, ako ich označil žalobca, nezodpovedá označeniu za stranu sporu na strane žalovaného, ktorou označil len Slovenskú republiku ako jediného žalovaného.

36. Čo sa týka prvého výroku, podľa ktorého súd v časti petitu žaloby, podľa ktorej Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR je povinná žalobcovi uhradiť 1.453,91 eur s ročným úrokom 9 % od 24.5.2018 až do splatenia a ak žalovaná záväzok splatí v lehote dlhšej ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka spolu aj s druhým výrokom, podľa ktorého žalobca žiadal, aby mu žalovaný zaplatil a uhradil náhradu nemajetkovej ujmy vyčíslenú sumou 100.000,- eur s príslušenstvom až do splatenia a ak žalovaný záväzok splatí v lehote dlhšej ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka, je potrebné uviesť, že nie je možné stotožňovať nárok na vrátenie

pomernej časti súdneho poplatku s nárokom na náhradu škody uplatňovaný v tomto konaní tak, ako to žalobca učinil a z tohto dôvodu nie je možné ani konštatovať, že Okresný súd Nitra svojím uznesením, ktorým vrátil žalobcovi zaplatený súdny poplatok uznal žalobcov nárok uplatnený v tomto konaní podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, predovšetkým platných od 1.1.2011 do 31.12.2012, keď vec pod sp. zn. 17C/105/2017 napadla Okresnému súdu Nitra v roku 2011. Je potrebné poukázať v prvom rade na podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody v súlade so zákonom č. 514/2003 Z. z., keď zároveň musia byť splnené podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne, teda všetky tri súčasne. Dôkazné bremeno v konaní, čo sa týka náhrady škody, ale aj nemajetkovej ujmy spočívalo predovšetkým na žalobcovi, ktorý mal preukázať existenciu splnenia všetkých troch podmienok úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody. Podľa tvrdenia žalobcu, titulom vzniku nároku na náhradu škody je nesprávny úradný postup Okresného súdu Nitra, ktorý mal spočívať v nevrátení časti zaplateného súdneho poplatku vo výške 2.079,- eur. V tomto smere sa súd nestotožňuje s tvrdeniami žalobcu, že Okresný súd Nitra tým, že nevrátil časť zaplateného súdneho poplatku je možné považovať za nesprávny úradný postup, nakoľko Okresný súd Nitra rozhodol uznesením č. k. 17C/105/2011-182 zo dňa 24.3.2015 o vrátení súdneho poplatku vo výške 2.079,- eur žalobcovi po právoplatnosti tohto uznesenia a tiež mailovou správou zo dňa 26.4.2018 bolo preukázané, že aj reálne bol tento súdny poplatok žalobcovi vrátený prostredníctvom prevádzkovateľa systému. V takomto prípade nielenže Okresný súd Nitra rozhodol o vrátení časti súdneho poplatku, ale takýto postup súdu ani nie je možné považovať za úradný postup podľa výkladu ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. Vyššie citovaný zákon vo svojich ustanoveniach síce presne nešpecifikuje, čo možno za úradný postup pokladať, avšak je dané, že za nesprávny úradný postup nemožno považovať konanie orgánu štátu, ktorý má priamy odraz alebo priamo vyústi do rozhodnutia. Toto je možné zdôvodniť predovšetkým tým, že súd rozhodol o vrátení súdneho poplatku, reálne vrátil súdny poplatok žalobcovi, čím rozhodol, že nie je daná už prvá podmienka k vzniku nároku na náhradu škody. Sám žalobca uznal, že mu súdny poplatok Okresným súdom Nitra vo výške 2.079,- eur bol vrátený, preto súd nepovažuje za dôvodné z tohto titulu, ako aj z vyššie uvedených dôvodov zaviazat' žalovaného k povinnosti zaplatiť vyčíslený úrok z omeškania žalobcom podľa jeho podania zo dňa 30.5.2018 zo sumy 2.079,- eur a už vôbec nie túto sumu úročiť zákonným úrokom z omeškania vo výške 9 % od 24.5.2018 až do splatenia.

37. Čo sa týka nesprávneho úradného postupu zamestnankyne žalovaného, v danom prípade žalobca ani len nepopísal, akého nesprávneho úradného postupu sa táto mala dopustiť, neuviedol, aké ustanovenie zákona porušila a neuviedol, v čom spočíva nesprávny úradný postup, čím neuniesol dôkazné bremeno v tejto časti. Nesprávnym úradným postupom sa podľa zákona, najmä ustanovenia § 9 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z. rozumie porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre postup konkrétneho orgánu verejnej moci pri jeho činnosti. Správnosť úradného postupu je potrebné posudzovať aj z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup orgánu verejnej moci smeruje. Ide spravidla o postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou nesúvisí. Nesprávnym úradným postupom sa rozumie aj výkon činnosti rozhodovacej, avšak pre túto formu je určujúce, že úkony úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neodrazí, nakoľko v tomto prípade možno na vec aplikovať výlučne ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. z. týkajúce sa zodpovednosti za nezákonné rozhodnutie. Štát podľa ustanovení vyššie citovaného zákona zodpovedá za škodu spôsobenú za predpokladu, že poškodenému vznikla škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s takým chybným postupom, teda ak je nesprávny postup orgánu verejnej moci so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku. Z ustanovenia § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. jednoznačne vyplýva, že vo vzťahu k určitým špecifikovaným formám nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci musí byť tento preukázaný konkrétnymi dôkaznými prostriedkami, ktoré preukazujú tvrdenia žalobcu spôsobom rovnajúcim sa istote o pravdivosti jeho tvrdení, inak tvrdenia žalobcu možno považovať len za ničím nepodložené subjektívne domnienky, ktoré nemajú žiadnu právnu relevanciu. V danom prípade tieto skutočnosti žalobca žiadnymi konkrétnymi dôkaznými prostriedkami neuvádzal, tvrdí iba vyjadrenia, ktoré ničím v konaní nepodložil a nepreukázal.

Je potrebné zároveň poukázať na to, že o čiastočnom späťvzati žalobného návrhu žalobcom vo veci Okresného súdu Nitra č. k. 17C/105/2011 v časti o zaplatenie 35.000,- eur súd rozhodol uznesením dňa 26.8.2013, č. k. 17C/105/2011-117 s tým, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Pôvodne posúdila zákonná sudkyňa rozhodujúca vo veci samej, že čiastočné

späťvzatie žalobného návrhu bolo žalobcom vykonané až po otvorení pojednávania, preto rozhodla a vyslovila svoj právny názor o trovách konania tak, ako ho vyslovila s tým, že pôvodne zákonná sudkyňa nerozhodla o vrátení alikvotnej časti súdneho poplatku samostatným uznesením a s ohľadom na návrh žalobcu vo veci opravy dôvodov uznesenia o zastavení konania, z ktorého vyplynulo, že žalobca uskutočnil čiastočné späťvzatie návrhu vo veci samej ešte pred začatím konania vo veci samej dňa 4.4.2012, zákonná sudkyňa prehodnotila predmetnú vec a následne považovala za opodstatnené vydanie uznesenia č. k. 17C/105/2011-182 zo dňa 24.3.2015, ktorým rozhodla o vrátení alikvotnej časti súdneho poplatku žalobcovi. Zároveň je potrebné uviesť, že po riadnom doručení predmetného rozhodnutia a po nadobudnutí jeho právoplatnosti sa v zmysle ustanovení zákona pristúpi k vráteniu alikvotnej časti zaplateného súdneho poplatku, čo sa v danom prípade aj stalo a k vráteniu v priebehu tohto konania došlo. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie má za to, že súd v namietanom súdnom konaní postupoval v súlade so zákonom, nedopustil sa nesprávneho úradného postupu tak, aby naplnil skutkovú podstatu uvedenú v § 9 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z., pričom žalobca v tejto súvislosti neunesol nie len bremeno tvrdenia, ale ani dôkazné bremeno, pričom jeho tvrdenia sú v tomto prípade len ničím nepodložené subjektívne domnienky, ktoré nemajú žiadne relevantné právne opodstatnenie. Navyiac, v danom prípade žalobca nepreukázal ani existenciu nezákonného rozhodnutia, pričom existencia takéhoto rozhodnutia nevyplýva ani zo samotného skutkového stavu veci, keďže ani jeho z právoplatných rozhodnutí súdu nebolo zrušené príslušným orgánom.

38. Ďalšou podmienkou vzniku zodpovednosti štátu za škodu je vznik samotnej škody. Žalobca v priebehu konania zobral späť pred otvorením pojednávania časť uplatneného nároku spočívajúcom v nevrátenej časti súdneho poplatku, a teda sa domáhal len úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne a ešte pevnou sumou vyčíslených úrokov. Takýto nárok žalobcu však nespĺňa pojmové znaky skutočnej škody, ktorou sa rozumie to, o čo sa reálne majetok v dôsledku škodovej udalosti zmenšil. Pod pojmom škoda je na účely zákona č. 514/2003 Z. z. nutné rozumieť majetkovú ujmu spočívajúcu v zmenšení majetku poškodeného v dôsledku škodovej udalosti, t. j. ide o rozdiel v hodnote majetku poškodeného pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Vznik škody je jednou zo zákonných podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z. v platnom znení. Podstatnou náležitosťou škody je jej vyčísliteľnosť v peniazoch. Okrem uvedeného, pri skúmaní vzniku škody uplatnenej na základe vyššie uvedeného zákona je jednou zo základných podmienok aj tá skutočnosť, že za túto škodu nenesie zodpovednosť iný subjekt, ktorý je priamym dlžníkom poškodeného veriteľa. V danom prípade podľa ustálenej súdnej praxe nemožno v tomto prípade hovoriť o vzniku škody podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z., pokiaľ poškodenému patrí právo domáhať sa náhrady plnenia od priameho dlžníka, keďže v tomto prípade nemožno hovoriť o vzniku škody skôr, ako nejaká ujma vôbec vznikne. Nárok na náhradu škody v súdnom konaní podľa ustanovení vyššie citovaného zákona môže byť úspešne uplatnený voči štátu až vtedy, ak nemožno dosiahnuť uspokojenie pohľadávky z dôvodu bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto tento prospech získal a je povinný ho vydať. S poukazom na všetko vyššie uvedené, súd zastáva ten právny názor, že nárok žalobcu uplatnený v tomto súdnom konaní nespĺňa náležitosti skutočnej škody tak, ako to vyžaduje zákon č. 514/2003 Z. z., keď kumulatívne nie sú splnené všetky tri podmienky vzniku škody tak, ako už súd vyššie uviedol a žalobca nepreukázal vznik, výšku a opodstatnenosť škody.

39. Čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca v tomto konaní domáha, tak, aby žalovaná bola zaviazaná k zaplateniu nemajetkovej ujmy vo výške 100.000,- eur, je potrebné poukázať na ustanovenie § 17 zákona č. 514/2003 Z. z. s tým, že žalobca vo vzťahu k tomuto uplatnenému nároku neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce potrebu vôbec uvažovať nad opodstatnenosťou tohto nároku. Okrem uvedeného je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy podľa tohto zákona predpokladá sa okrem iného aj samotný vznik nemajetkovej ujmy, ktorá predstavuje zásah do inej, ako majetkovej sféry poškodeného, teda žalobcu. Nemajetková ujma preto nemôže predstavovať rôzne negatívne následky v osobnostnej sfére poškodeného vplývajúce na jeho česť, vážnosť, povesť, doterajší súkromný a pracovný život, rodinné vzťahy, spoločenské postavenie a pod. Zákon vyslovene neustanovuje žiadne kritériá pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy, čím ponecháva takéto rozhodnutie na voľnej úvahe súdu, aby s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti každého individuálneho prípadu sám vymedzil skutočnosti významné pre určenie výšky náhrady. Musí však vždy vychádzať zo skutkového stavu na základe dokazovania vykonaného na zisťovanie konkrétnych následkov v jednotlivých oblastiach spoločenského života poškodeného, ktorý je povinný vznik a výšku nemajetkovej ujmy v konaní preukázať, nakoľko nesie

dôkazné bremeno. Túto skutočnosť žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal a ďalej je potrebné v tejto súvislosti sa zmieniť aj o tom, že v časti takto uplatneného nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 100.000,- eur, tento nárok nebol predbežne prerokovaný pred žalovaným, ako to vyžadujú platné a účinné ustanovenia § 15 a § 16 zákona č. 514/2003 Z. z., a preto žalobca aj v tejto časti nesplnil zákonom ustanovené podmienky na jej priznanie, čo zakladá dôvod na zamietnutie žaloby v tejto časti v celom rozsahu. Okrem toho nemajetková ujma, ktorá je tvrdená žalobcom musí byť aj náležite preukázaná. Tiež je potrebné zdôrazniť, že žalobca uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy neodôvodnil žiadnymi relevantnými skutočnosťami a nepreukázal prípustnými dôkaznými prostriedkami. Žalobca okrem všeobecných tvrdení, o tom, že sa ho text oznámenia o výsledku predbežného prerokovania dotkol, neuviedol žiadnu skutočnosť a nepoukázal na žiadny dôkaz, ktorý by bol relevantný pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku. Okrem toho je potrebné zdôrazniť aj skutočnosť, že ustanovenie § 17 odsek 4 vyššie citovaného zákona, stanovuje limit pre možnú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom žalobcom považovaná výška náhrady nemajetkovej ujmy je s týmto ustanovením v príkrom rozpore, lebo mnohonásobne prekračuje maximálne prípustnú náhradu, a to najmenej 1/30 priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR za predchádzajúci kalendárny rok.

40. K existencii príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom, resp. nezákonným rozhodnutím a vznikom škody, príp. nemajetkovej ujmy je jednou zo základných zákonných podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu a pri neexistencii, ktorej nie je možné návrhu na náhradu škody vyhovieť. O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda majetková ujma, za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom poškodeného, pokiaľ vznikla a konkrétnym konaním škodcu sa zisťuje príčinná súvislosť. Vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Vzhľadom na konkrétnu vec v tomto konaní je možné z vykonaného dokazovania konštatovať, že absolútne absentuje tretia zákonná podmienka vzniku nároku na náhradu škody podľa vyššie citovaného zákona.

41. Je potrebné v súvislosti a s kontextom na celý žalobný návrh a nároky žalobcu poukázať aj na ustanovenie § 415 OZ a § 441 OZ, nakoľko v prípade žalobcu nebola preukázaná, že by vznikla nejaká škoda, preto nemožno automaticky založiť ani splnenie tretej zákonnej podmienky priznania nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, a teda príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody v prípade nemajetkovej ujmy.

42. K výrokom rozsudku pod bodmi III. a IV. je potrebné uviesť, že tieto súd tiež zamietol, nakoľko nezhliadol v nich podmienky pre splnenie vzniku zodpovednosti štátu za škodu, pretože tieto súd absolútne nedôvodné a ničím nepreukázané, keď v konaní nebol preukázaný žiadny nezákonný úradný postup úradníčky žalovaného, sú to len tvrdenia žalobcu ničím nepodložené. Nie je žiaden zákonný dôvod k tomu, aby sa žalovaný ospravedlnil za akýsi nezákonný postup žalobcovi prostredníctvom svojej úradníčky a už vôbec nie akákoľvek povinnosť žalovaného sa ospravedľovať a v tomto smere oprávnenosť žalobcu uviesť na náklady žalovaného v časopise Justičná revue inzerát podľa znenia výroku rozsudku, pretože neboli splnené zákonné podmienky na takéto rozhodnutie súdu a žalobca v tomto smere dôkazné bremeno nezvládol a nepreukázal, že by súd v predmetnej veci mohol takto rozhodnúť a vyhovieť jeho nárokom.

43. S poukazom na všetko vyššie uvedené má súd za to, že žalobe v nárokoch, ktoré si uplatnil žalobca podľa jednotlivých výrokov I. až IV. nebolo možné v žiadnom prípade vyhovieť pre všetko vyššie uvedené a pre nezvládnutie dôkazného bremena žalobcu v súlade so zákonom č. 514/2003 Z. z. v platnom znení, pretože vec, od ktorej odvíjal žalobca svoj nárok je vecou, ktorá napadla Okresnému súdu Nitra v roku 2011 a aj k späťvzatiu žalobného návrhu zo strany žalobcu v konaní 17C/105/2011 bolo v roku 2012. Preto súd žalobu zamietol v každom jednom výroku, ktorým sa žalobca domáhal svojich nárokov.

44. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 C.S.P. a priznal ich žalovanému v rozsahu 100 %, nakoľko bol v konaní plne úspešný podľa § 262 odsek 1 C.S.P. a o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 odsek 2 C.S.P.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (§38 odsek 2 ExP).